

התאבדות

דמות הידועה היטב למישטרה, שחוקריה אינם מצליחים — במשך תקופה ארוכה — לתפוס אותו, "על חס", הם לא הצליחו בכך גם הפעם.

בדירתו של יוסי גוטליב, ברחוב דרך הניצחון 150 — סמוך לבית הוריו — מצאו השוטרים 0.9 גרם חשיש, שעל אחזקתו נתן יוסי את הדין בבית-המישפט. בנוסף לכך נמצאה הגורה, שלושה זוגות מיכני סיים ושקשינה צבאי, ציוד החשוד כגנוב מצה"ל. השוטרים החרימו גם מערכת סטריאו מדגם ביינדראו ורדיו-טייפ מ"תוצרת סניו, בחשד כי זהו רכוש גנוב. אנשי-החוק הבחינו גם בשטיח מגולגל במירפסת הדירה, אך הוא לא עורר את חשדם באותו יום.

היות ובתעודת-הזהות של יוסי עדיין היתה רשומה כתובת המגורים של הוריו, ערכו השוטרים חיפוש גם בביתם של רבקה ודוד גוטליב. הבן הצעיר, ברוך, נחרד בעת הביקור הבלתי-צפוי וזעק: "מי שנוגע באבא שלי, אני חותך אותו!". רבקה הרגיעה את בנה, והשוטרים הבינו באותו מעמד שלפניהם צעיר מפגר.

בחיפוש נמצאו מערכת סטריאו, מכשיר רדיו, טלוויזיה ציבעונית ומכשיר וידיאו. בדירה נמצאו גם שני גריקנים מלאים בנפט, שהשוטרים טענו כי הם גנובים מצה"ל. שרשרת זהב של רבקה, שנמצאה בארון הוחרמה — עם שאר הכבודה — בטענה כי זהו רכוש גנוב. את השיחה עם השוטרים ניהלה רבקה גוטליב, "כי דוד לא היה מסוגל לדבר, הוא היה בהלם".

בלשי היחידה המרכזית הודיעו לדוד ולרבקה גוטליב כי הם עצורים ועומדים להילקח לחקירה, יחד עם בנם, יוסי. דוד ורבקה ביקשו לא להשאיר את בנם המפגר לבדו, אך ללא הועיל. הבלשים רוקנו את הנפט מהגריקנים לתוך דליים פתוחים שהושארו במסדרון הדירה, ובעוד האררי-חה מתחממת על הכיריים, נלקחו השלושה לחקירה ראשונה בתחנת-המישטרה הצפון-נית ברחוב דיונגוף. ברוך גוטליב נשאר לבדו בבית.

רבקה גוטליב שוחררה באותו ערב. לאחר שמסרה הודאה, שבה ציינה היכן נרכשו מוצרי-החשמל שברשותה ואילו פריטים מתוכם קיבלה מבנה, יוסי, דוד גוטליב ובנו נחקרו אף הם, אך ההסברים שסיפקו לא הניחו את דעת החוקרים, והשניים נשלחו לתא המעצר באברכיב. החקירה הופקדה בידי של מפקח שי

דוד גוטליב (במרכז), יוסי בגניבת רכב, אולם הבן הסתבך שוב עם החוק, וגרר עימו עמו כיתו חנה. תשע שנים מאושרות למדי חלפו מאז הורשע גוטליב תיארו מכרוי כמי שהחיוך אינו מש מעל פניו. עם בנו יוסי (מימין) למעטבולת הטרמית גם את אביו ואמו. את דוד גוטליב תיארו מכרוי כמי שהחיוך אינו מש מעל פניו.

מישכחה מאושרת

ביגלל מעצר האשה

שימחי (או — קצין במדור תישאלו בי יחידה המרכזית וכיום במישטרת רמת-השרון) ובידי עוזרו הבכיר בתיק זה. רבי סמל מוטי קובל, רבקה גוטליב מיהרה לשכור את שירותיו של עורך-הדין הפלילי צבי לידסקי, "כי שמעתי עליו הרבה בי עיתונים".

„חשדות כבדים“

לום שישי (9.5.80). זה היה בוקר שיגרתי למדי עבור שופט המעצרים התורן, עמיקם פיאלקוב, הסרט הנע של העצורים-השודים זרם לפני דוכנו. עורכי-דין, תובעים ושוטרים — אשר דקות ספורות קודם לכן החליפו הלצות על כוס קפה במיזנון — התנצחו ביניהם על הארכה או קיצור ימי מעצר של חשודים ולקוחות. באולם, שבו ישב הקהל הרגיל של מציצי-פרקליטים ותלמידים משתמטים, המתנינה רבקה גוטליב לדין בעניינם של בעלה ובנה.

מפקח שימחי שי התעלם כמעט מעניין החשיש, וטען בפני השופט: "הג'ל נעצרו האויל ויש לי יסוד סביר להניח כי הג'ל עברו את העבירה המפורסת, והואיל ו-מדובר במיספר גדול של פריטים שיש לאתר מקורם, הואיל וקיים חשד כי החשודים מנהלים רשת עניפה ומתחממת של סחר ברכוש גנוב, אין החשודים מסתפקים בקניית מיקרית של רכוש רבי-ערך, אלא יודעים את גניבתו. לאחר מכן הם דואגים לשווקו, לאחר שהכשירו אותו על-ידי

בבניין-דירות ארוך, שלו שלוש כניסות. הם הפכו זוג פופולרי, בעיקר בגלל „ידי הזהב“ של דוד. „אצלנו בכלוק לא מזמרי נים אינסטלטור, חשמלאי, מסגר או מכור נאי“, מספר שכנם, חנן יעקובוביץ, „קורר-אם לגוטליב הוא מתקן הכל, אפילו באמצע הלילה.“

שם, בביתם החדש והממוקד, נוכחו הי גוטליבים לדעת כי מזלם לא האיר להם פנים במיוחד בכל הקשור לשלושת ילדי-הם. הבן הצעיר, ברוך (22), סובל מפיגור שיכלי קשה. הוא „חי על כדורים“ רבי-עוצמה, שחלקם נועד למנוע את התקפי-האלימות הפיזיאלים שלו. אחותו המבוגרת יותר של ברוך ניתקה את קשריה עם המישפחה, ובבית גוטליב אין מזכירים אותה כמעט. האח הבכור, יוסי (28), אשר הורשע לפני 9 שנים על גניבת רכב, הוא זה שהפך את מסלול חייהם של הגוטליבים „לפרשה“.

רכוש גנוב

לום רביעי (7.5.80). באותו בוקר ערכה המישטרה פשיטה על דירת מגורים ברחוב פרנקפורטר שבצפון-תל-אביב. בחיפוש שנערך במקום נמצאה כמות קטנה של חשיש, שבאחזקתו הודתה תיירת שוודית, שהתגוררה באחד מהדרי הדירה. כל הנוכחים במקום, וביניהם יוסי גוטליב, נעצרו ונלקחו לבתיאם. שם ערכו השוטרים חיפוש מדוקדק.

בדירה נעצרו אדם נוסף, ערן גרבי,

שמן, שנקנו בדרך יפו תל-אביב, על קיר מכוסה טפט פירחוני.

דוד גוטליב (55) נולד בפולין, וילדותו עברה עליו בגטו ורשה. הוריו נשלחו לתא-הגויזים, ואחיו היחיד נורה בידי חייל גרמני, כשנתפס בגניבת פרוסת לחם. בגיל 13 ברח דוד גוטליב מהגטו ליערות, שם הצטרף לפרטיזנים הפולנים. בסיום המלחמה התגייס לצבא הפולני, ומאוחר יותר, ב-1947, החליט לעלות לישראל. אוניית המעפילים נתפשה בידי הבריטים, וגוטליב טעם, בפעם השנייה, את מרירותם של גדרות-התיל ושומרים חמושים, במחנה המעצר בקפריסין.

הוא היה צעיר, קטן-קומה ואנגרטי, כשנזרק הישר ממלחמה למלחמת הדי-עצמאות, שבה נפצע קל בגולו. דוד התנדב לצבא-הקבע בסיום המלחמה, ו-שירת כמכונאי רכב. כשפגש בבית יד ברמלה את אישתו לעתיד, רבקה (49), אף היא עולה חדשה ניצולת השואה, השתחרר החל עובד כנהג מערב-לב-טון בסולל-בונה. הוא הוכר, מאוחר יותר, כנכה רדיפות הנאצים בשיעור של 50 אחוז.

את לילה-הכלות בילו שני הפליטים (1951) בצריף דולף על גג בית בשדרות-ואשינגטון, בגבול יפרת-אביב, ומאז היו עסוקים בלהגיע למשהו בחיים. „דוד עבד חמש שנים כמו משוגע, עד שהצלחנו להגיע לדירה ולצאת מהחור ההוא.“ סיפרה רבקה. כאשר התחילה הפרשה, „הגיע“ דוד גוטליב למשכורת של 2500 שקל לחודש.

רבקה ודוד עקרו לדירה ברחוב דרך השלום 94, ביציאה הדרומית מתל-אביב,

בשבע שנים שפחה בביתה-המישפט פרשת גוטליב. אינהונות שהעיקה על דוברי מחוז תל-אביב — שסירבו לענות על כל שאלה, לרבות שאלות על דרך ניהול החקירה ואופן ביצוע המעצרים בה — דבקה גם בפרק-ליטות מחוז תל-אביב. הפיתרון היה אלי-גנטי ומהיר: רבקה גוטליב ובנה יוסי הודו באשמות שיוחסו להם, הפרקליטות ביקשה להטיל עליהם עונש מרתיע בלבד.

„גיחתה על המישפחה טרגדיה“, אמרה הפרקליטה הצעירה רבקה גיידק, „בשלב הטעוניהם לעונש, ועל רבקה גוטליב הרי-סיפה, כי זאת „הסתבכה מפני שהיא אימו של יוסי“. שופט השלום, משה מן, הסכים עם הפרקליטה ועם הסניגור, עו"ד מנחם רובינשטיין, והטיל על השניים עונשי מאסר על-תנאי וקנסות נמוכים. „אני מעדיפה לשכוח את התיק הזה מהר ככל האפשר,“ אמרה הפרקליטה לפני ימים אחדים. נראה כי כל הצדים בפרשה סבורים, שלפחות דוד גוטליב, בעלה של רבקה — שהיה רק חשוד כאחוז באקדה — שילם מחיר כבד מדי תוך כדי תהליך עשיית הצדק.

אילו לא נפתח תיק פלילי מיספר 8953/80, היתה יכולה מישפחתו של דוד גוטליב לשמש כל במאי אבירי-המישפט למעמד הבינוני הישראלי: שלושה ילדים, שלושה חדרים בדירה בידי-אליהו, סלון שהוגדל על חשבון מירפסת, שנאטמה בחלונות זכוכית צהבהבים, שלט-רחוק לטלוויזיה על שולחן מכוסה מפה רקומה, עליו מש-חקים „רמי“ בערבי-שבת. אגרטי קריסטל ופיסלוגי חרסינה בשידה גבוהה, ותמונות